



Szent István Király Plébánia, Pomáz

Hírek, közlemények, sajtófigyelő,
közösségeink élete, felhívások, lelki írások.

Iz 7,1-9 - És lőn a Júda királyának, Akháznak, az Uzziás fiának, Jóthám fiának napjaiban, eljőve Reczin, Sziriának királya, és Remaljának fia, Pékah, Izraelnek királya Jeruzsálem ellen, hogy azt megostromolja; de nem veheté meg azt. És hírül vivék a Dávid házának, mondván: Sziria Efraimmal egyesült! és megindula szíve s népének szíve, a mint megindulnak az erdő fái a szél miatt. És mondá az Úr Ésaiásnak: Menj ki, kérlek, Akház eleibe te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján; És mondd néki: Vigyázz és légy nyugodt; ne féjl! és meg ne lágyuljon szíved e két füstölgő üszögdarab miatt, Reczinnek és Sziriának, és Remalja fiának felgerjedett haragja miatt! Mivelhogy gonosz tanácsot tartott elened Sziria, Efraim és Remalja fia, mondván: Menjünk el Júda ellen, s reszkettessük meg, és kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királylyá benne Tábeal fiát, Így szól az Úr Isten: Nem áll meg és nem leszen ez! Mert Sziria feje Damaskus, és Damaskusnak feje Reczin, és még hatvanöt esz-

tendő, s megromol Efraim és nép nem leszen. Efraim feje pedig Samaria, és Samaria feje a Remalja fia: ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok!



„Itt egy jelentős prófécia hangzik el Jeruzsálem csodálatos megszabadulásáról, mikor úgy tűnt, hogy végleg elpusztul. ... hogy kiderüljön: nem ember bölcsessége, vagy ereje által, hanem Isten kegyelméből marad fenn a város. Annnyira hálátlan volt ugyanis a nép, hogy ennek az eseménynek a végén nem értették volna meg, hogy az Úr keze által menekültek meg, amennyiben nem lett volna konkrétan az összes körülmény az emlékezetükbe idézve. S valóban nagyon kevesen voltak, akik a veszély órájában mertek abban reménykedni, amit Ésaiás megígért, mivel önmagukat és a közügyek állapotát a

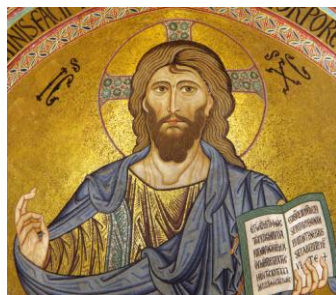
pillanatnyi megjelenésből kiindulva ítélték meg. Avégett tehát, hogy megismertesse Isten figyelemre méltó kegyességét, egészen belemegy a részletekbe, hogy megértsék, miféle veszélyből és kiknek a kezeiből menekültek meg. Értsük meg azt is, hogy ezt a jótéteményt azért ruházta hálátlan emberekre, hogy az egyház fennmaradjon, és Krisztus később megjelenhessen.

... héber kifejezőmódokkal rövid pillantást vet azokra a dolgokra, amelyeket teljesebben és jobban elmagyaráz majd. Először elmondja az eredményt, hogy a két király hadjárata sikertelen maradt, majd később megadja annak okát is, hogy miért nem lehetett megostromolni Jeruzsálemet.

«Ha nem hisztek» ... Én úgy fordítom tehát, mintha azt mondta volna: „Ez az egyetlen támogatás, amiben reménykedhettek.

Várjatok nyugodtan, az elme aggodalmaskodása nélkül arra, amit az Úr megígért, azaz a szabadulásra. Ha nem vártok rá, mi más marad számotokra, mint a megsemmisülés?” ... Közvetve pedig még többet fejez ki: hogy Isten meg fog állni, jöllehet ők nem hisznek a szavának, s amennyire tőlük telik megkísérik lerombolni a stabilitását, de nem fognak megállni, hacsak arra az ígéretre nem támaszkodnak, ami adatott nekik. Ebből egy egyetemes tanítást kell levonnunk, mi-

szint ha eltávolodtunk Isten Igéjétől, feltételezhetjük ugyan, hogy szilárdan állunk, de a romlás mégis küszöbön áll. Üdvösségünk ugyanis Isten Igéjéhez kötődik, s mikor azt elvetjük, az ebből fakadó sértést joggal bünteti Ő, Aki készen állt volna megtartani az embereket az Ő erejével, ha saját maguktól nem rohantak volna hanyatt-homlok a pusztulásba. Mindennek következménye az, hogy vagy hinnünk kell Isten ígéreteiben, vagy hiábavaló dolog az üdvösséget várnunk. (Kálmán János kommentárjából idéztük)]



A megmaradásunk törvénye: Krisztus! Ami egyedül az Emberre igaz, semmi és senki más teremtettre sem. „Ha nem hisztek, bizony, nem maradtok fenn!” Amiből az következik, hogy a hit a lelket élteni. Az Ember azon szerkezeti egységét, mely Isten létéből a rész benne. De arra is rá kell ébrednünk, és talán rá is éreznünk, hogy a lélekre nem csak majd van szüksége az embernek, hanem az kell, hogy áthassa jelenlétét ebben az anyagi világban is.

Tegnap sétát tettünk az egyik budapesti temetőben, részvétlenül, mégsem könnyel, vagy közömbösen. Nem részvénytílvánítási szándékkal tettük, inkább a jelenvalóságunk, az életünk részeként próbáltunk tudomást venni önmagunk történetiségéről, és annak hagyatékáról, mely ma megjelenül, megkövesedett síremlékekben, emlékekben, és emlékezésben.

Valami hasonló módon, anyagi valóságunk ellenére kell jelenlővként megélni isteni mivoltunkat is. A teremtett lény, egyben teremtő lény. Kettősségünk ne legyen idegen, ne idegesítsen. Vállalni, elfogadni, persze alázaatot követel. De ez ne essen nehezünkre, ha már ezért, cserében, oly nagy kegyben lehet részünk, hogy Istennel közösségre juthatunk.

Az is lehet, hogy ezért nem szabad feladnunk a mesevilághoz való közünket sem, mely képzeletünket, képzelőerőnket éberén tartja. Tudnunk kell ébren álmodni, a valóságtól merni elszakadni. Miért is gondoljuk azt, hogy ez a valóság? Amikor ez beszűkít, megfojtja jövőnket, és megfoszt bennünket istenségünktől. Ki vagyok én, az ember? Önmagam beteljesítője, vagy része annak, aki beteljesíteni kész az Igazságot? Az Embernek nem szabad félnie kérdéseitől, sőt, merni kell szembe

nézni azokkal - hogy megtalálhassa válaszait, melyek utat mutatnak - hogy eljuthasson a születéstől, a halálon át az örökkévalóságba. Isten teremtette az embert, tudatot és önmagához való hasonlatosságot adva neki.

NJ

Honnan van hitünk és kinek tartozunk vele?

Alcímként felteszem azt a kérdést is, hogy: mire szolgál a hit?



Ehhez segítségül hívom a kafarnaumi százados példázatát: [Mt 8,5-13]

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy ez a százados egy

pogány római katona. Akinek hitére Jézus azt mondja: „Izraelben nem találtam ekkora hitet.” Ez az, ami elgondolkodtat. Ha pogány, akkor hogy lehet hite, olyan hite, ami Jézust megindítja? Innen ered az a kérdésem is, hogy mi is a hit tulajdonképpen? El kell távolodnom neveltetésem-től, eddigi minden tapasztalásomtól, vélt, és valósnak gondolt kereszténységem vonatkozásaitól, hogy szabadultan Jézus gondolataiba árthassam magam.

Jézus, azzal, hogy azt mondja, hogy Izraelben nem találtam ekkora hitet, azzal azt mondja, hogy a zsidók között egynek hite sem versenyezhet ennek a pogány századosnak a hitével! Miben hitt ez a százados? Mit tudhatott Jézusról? Vagy nem is Jézushoz való viszonya az ami a fontos, hanem a szolgáláéhoz? Mert, ha pogány volt, akkor Istenhez sok köze nem lehetett. Ha katona volt, akkor a parancsok rendjében volt otthon, ahol az élet alárendelt a szolgálatnak, de nem az Istennek, hanem a császárnak szolgálatában. Mint ha ettől el tudott volna ez a katona szakadni. A szolgálát emberként, önmagáért tiszteli; vagy mint a neki szolgálattelvő, bizalmával értéket képviselő beosztottra való igényét fejezi ki akkor, amikor Jézustól azt kéri, hogy



mentse meg? Jézust nem ez indítja meg, szerintem, hanem az, hogy tisztában van azzal, hogy méltatlan e kérésre, aki ki tudja mondani, hogy nem vagyok méltó, hogy házamba lépj, csak tedd meg őérte azt, amit megtenni Te tudsz, mert Te állítólag tudsz

gyógyítani, és azokat is meggyógyítod, akik nem zsidók, mert Te nem vagy személyválogató. Jobb vagy nálam, azért kérek arra, hogy segíts azon a bajban lévő emberen. Nem értem, hanem azért, mert ő béna és rettenetesen szenved. Méltatlan rá, hogy ne harcban, ütközetben essen el, hanem betegen, az ágyban haljon meg.



A százados hitének semmi köze vallásos buzgósághoz, de van benne az adott helyzethez való teljes szabadsága: itt nincs helye vizsgálni a maga alárendeltségét, függőségét, ami a megélhetését is jelenti, de van egy ember, akinek szüksége van az ő segítségére, ötletességére, találékonyságára. És ugyanakkor itt jár egy ember, akinek politikai, vallási hovatartozása elég kérdéses, ám tudni lehet róla, hogy számára is az ember, az egyén megmentése a fontos, és tud is segíteni, mert már több hírforrásban is hallott róla, talán a titkos császári jelentésekből is hallotta már hírét. Minden kétséget, félelmet, hatalmi játszmát visszautasít

magában, elé megy, hogy megkérje, hogy segítsen.

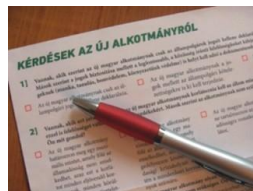
Én mikor tudom a magam gátlásait, korlátait úgy földre tenni, hogy a már ismert, és nyilvánvalóan Isten Fiút, a magam és mások megmentésére használjam, minden önző érdek nélkül? De tovább megyek: embertársaimban bírom, merem, képes vagyok felismerni az Istenarcú segítséget? Vagy félelmeim távol tartanak tőlük, így Isten kegyelmétől is, ami meggátol abban is, hogy hitemben megerősödhessek?

Ide kívánkozomak XVI. Benedek pápa a Hit kapuja c. Motu proprio-jának szavai: „Csak akkor nő és erősödik meg a hit, ha hiszünk”. Ne nyugodjak meg, míg olyan hitem nem lesz, mint ezé a pogány századosé: ami minden tapasztalásom, és neveltetésem feletti hatalomként enyém, Istenben! *NJ*

Egymás segítségét élvezzük!

A Magyar Kormány a közelmúltban egy újabb Új Nemzeti Konzultáció lehetőséget és feladatot kínál számunkra. Azt tapasztalhatjuk, hogy e levéllel kapcsolatosan sokunkban vegyes érzelmek fogalmazódnak meg, talán bizonytalanságból, talán értetlenségből, esetleg azért, mert

nem értünk egyet a kérdésfelvetésekkel.



Az OCIFE, a Jezsuita Európai Iroda segítségünkre siet, mely egy brüsszeli és egy varsói társirodával is rendelkezik, a nemzeti és az európai közéleti eseményeket elemzi, és e folyamatokra reagál keresztény szemmel. Az Iroda az Egyház Társadalmi Tanításának minél szélesebb körben való megismertetését fontos céljának tartja.

Minden szavazópolgár címére eljuttatott kérdőív egyes kérdéseire az OCIFE megfontolásra egy gondolatot társít, ajánlva, hogy keresztény létigazságaink szerint tudatosuljanak bennünk a felvetett kérdések, és úgy váljunk a kormányzat gondolkodó sejtjeivé, felvállalva az együtt cselekvés felelősségét, és terhét. Túl kellene tenni magunkat azon, hogy az ilyen jellegű megkereső leveleket ellenszenvvel, rossz érzéssel, és tolakodó, vagy felelősséget átruházó érzésekkel utasítsuk el. Tudatos felnőtt, jézusi szeretetre törekvő hittel, merjük elhinni a jó szándékot, és a jóra való törekvés készségét, képességét a hatalomtól.

Jobb híján – terjedelme miatt - Plébániánk honlapján, Facebook oldalán, és levelező rendszerén keresztül terjesztjük az OCIFE gondolatait. NJ

ramja alkotja. A vitorlák mögött a napot láthatjuk, amely a monogrammal együtt az Eucharisztia utal.

Szentszéki sajtótájékoztató

Június 21-én, csütörtökön délelőtt fél 12-kor a Szentszék sajtótermében ismertették az újságírókkal a Hit évének programját. A Hit éve mindenekelőtt támaszt kíván nyújtani a híveknek, akik a mindennapok fáradozásai közepette meggyőződéssel és bátran ajánlják életüket Jézus oltalmába. Értékes tanúságtételüknek nincs hírértéke, de annál fontosabb az Úr szemében, lehetővé téve az egyháznak, hogy ma is, mint a múltban, a hit erejével és az egyszerű emberek lelkesedésével mutassa meg magát a világnak.

Sokan kortársaink közül nem érzékelik Isten hiányát – mutatott rá beszédében Fisichella érsek. A Hit éve tehát olyan útvonal kíván lenni, amelyet a keresztény közösség kínál fel mindazoknak, akik ismét szeretnének találkozni Istennel.

A főpásztor bemutatta a Hit évének logóját, egy hullámokon ringó bárkát ábrázol az egyház jelképeként. A főárboc egy kereszt, amelynek vitorláit dinamikus jelekkel Krisztus IHS monog-



ANNO FEDE 2012
2013

A mai naptól kezdve életbe lépett a Hit évének többnyelvű honlapja, amelynek címe: www.annusfidei.va. A honlapot a legújabb technológiák révén is el lehet érni. Itt megtalálhatók az év fontos eseményei, a Szentatya programja, az egyes püspöki konferenciák, egyházmegyéik, mozgalmak és társulások kezdeményezései. Jelenleg olaszul és angolul működik, de hamarosan spanyol, francia, német és lengyel nyelven is konzultálható a Hit évének weboldala.

Az esemény hivatalos, latin nyelvű himnusza is már elkészült: refrénje fohász az Úrhoz, hogy mindnyájunkban növelje a hitet: Credo, Domine, adauge nobis fidem.

Szeptember elején jelenik meg több nyelven a lelkipásztori

segédkönyv, amelynek címe: *Hogyan éljük meg a Hit évét?* Célja, hogy elkísérje a plébániai közösségeket, és mindenkit, aki csatlakozni kíván a Credo-ban megvallottakhoz.

A szicíliai Cefalù dómjának Krisztus-képe kíséri majd el a világot minden zarándokát és hívőjét. Ennek hátlapján olvasható az Apostoli Hitvallás. A Hit évének egyik célja ugyanis, hogy a Hiszekegy mindennapi imává váljon mindenki számára, mint az első keresztény évszázadokban. (Idéztük a Vatikáni Rádió-t)

Teremtés védelem

Beszéljünk egy kicsit a Teremtés védelméről. Itt a nyár, többet vagyunk mindannyian a természetben, ami azt is jelenti, hogy ilyenkor jobban megsínyli a természet embervoltunkat. Mert tiszteletünk, tudatosságunk, ismeretünk, esetleg felelősségünk hiányos, a teremtett világ vonatkozásában, aminek mi magunk is részei vagyunk. Ezért most itt, néhány gondolatot közlünk a teremtesvedelem.hu oldalról, érintőlegesen a Teremtés-védelemre irányítva a figyelmet. E felelősségünkre a Magyar Püspöki Kar egy körlevelében már felhívta figyelmünket, 2008-ban („FELELŐSSÉGÜNK A TEREMTETT VILÁGÉRT” címmel). NJ



„Anya, miért esik az eső?” – nyafog a kisfiú reggel óvodába menet. „Azért, kisfiam, mert a növényeknek szüksége van rá” – hangzik a szülői válasz. Mire jön a maga szempontja szerint teljesen logikus újabb kérdés: „De akkor a járdára miért esik?” Valahogy úgy vagyunk társadalmi szinten a környezetvédelem témájával, ahogyan az eső tekintetében különbözik a kisfiú szemléletmódja az édesanyjától, a szomszéd utcában dolgozó kertészé a szabadtéri rendezvényt szervező plébánosétól. Mindenkié érthető, mindenkié logikus; kizárják vagy részben fedik egymást – de mi „a jó válasz”?

Napjainkra a környezetvédelem mindenkit érintő kérdéssé vált – egyelőre azonban még nagyon különböző módon éri el az egyes társadalmi csoportokat és az egyéneket. Egyre többen foglalkoznak a témával hivatalból: szakmájuk, munkájuk folytán vagy önkéntes vállalásként. Ők általában elkötelezettek az ügynek és többet tudnak róla, noha nem feltétlenül értenek egyet mindenben, és nem egyformán

állnak minden részlethez. Mások – az „utca embere” – a bőrükön tapasztalt jelenségek: forró nyár, erősödő viharok, aszály és árvíz értelmezésével kapcsolatban tanulták meg az új terminológiát: a szélsőségeket a globális fölmelegedés, az éghajlatváltozás okozza. Az ő esetükben is különböző azonban a reakció: lehet, hogy ezek láttán elindulnak a környezettudatos cselekvés irányába, de az is lehet, hogy megmaradnak a sopánkodásnál és tanácstalanságnál.

Ismét mások inkább még csak a médiából értesülnek a probléma nagyságáról, egyelőre nem ismerték fel annak összefüggéseit saját életük körülményeivel. Ők talán nem értik, minek ez a nagy „hangulatkeltés” a téma körül, és kételkedve hallgatják az érveket, idegenkedéssel hallják azt, hogy nekik is tenniük kellene valamit. A jellemző reakció az, hogy „Miért én kezdjem el? Vannak, akik nálam sokkal nagyobb mértékben szennyezik a környezetet!” Megint mások esetleg érdekeiket, üzletüket, megszokott komfortjukat vagy pedig munkájukat, állásukat féltik a „zöldek-től”, és szívesen hallgatnak azokra a véleményekre, amelyek az egész kérdés létjogosultságát kérdőjelezik meg: a sokféle álláspont hangzavarából azokat hallják ki, amelyek nem tartják

jelentősnek az ember szerepét az éghajlat megváltozásában.

Néhány fogalom:

- **környezetvédelem, környezetbarát, környezettudatosság**
Ez a fogalomkör (az ökológiával együtt szemlélve) fejezi ki legpontosabban azt, amire törekednünk kell. *Környezetvédelem* az a munka, amely az emberi társadalom által saját ökológiai létfeltételeiben (leginkább saját maga által) okozott károk (környezeti válság) megelőzésére, mérséklésére vagy elhárítására irányul.



Környezetbarát az a termék, amelynek előállítása, szállítása, fogyasztása, használata és hulladékká válása során – illetve az a folyamat, amelynek lezajlása során – a lehető legkevesebb környezetet terhelő hatás keletkezik. Ezek sorában a legfontosabbak az üvegházhatású gázok (amelyek mennyiségének mértéke az ún. szén-dioxid-egyenérték) és a nem lebomló, illetve veszélyes hulladékok.

A *környezettudatosság* az a szemléletmód és magatartás az egyén és a közösség részéről,

amelyben ezek a célok jelen vannak, és kellő prioritást élveznek.

• **környezetszennyezés**

A *környezetszennyezés* az emberi társadalom környezeti elemeinek, a levegőnek, a víznek vagy a talajnak előnytelen összetétel-változásával és minőségromlásával járó tevékenység vagy jelenség, illetve ilyen változást okozó anyag. A környezetszennyezés lehet fizikai (pl. zajszennyezés, hőszennyezés, fényszennyezés), kémiai (pl. szennyvíz tisztítatlan belevezetése az élővizekbe, mérgező anyagok talajba juttatása, túlzott agrokemizálás), vagy biológiai természetű (pl. mesterségesen átalakított vagy tájidegen élőlények telepítése). Legáltalánosabb típusai a levegőszennyezés (ennek egy speciálisan veszélyes formája az üvegházhatású gázok kibocsátása), a vízszennyezés és a talajszennyezés.

Sokak számára a környezetvédelem fogalma elsősorban a környezetszennyezés visszaszorítását jelenti, ezen belül is leginkább a *vízszennyezéssel* és az emberi lakókörnyezetben, illetve erdőszéleken történő *szemétteléssel*, szeméttlerakással mint legfeltűnőbb és különösen visszataszító jelenséggel szembeni fellépést. Talán ebből is következően a környezetvédelmi tevékenységek közül legkönnyebben

általában a szemét összeszedésére lehet önkénteseket mozgósítani. Természetesen fontos, hogy támogassuk az ilyen kezdeményezéseket, hiszen már az is nagyon jelentős lépés lehet a környezettudatos viselkedés irányába, ha valaki a közösség érdekében hajlandó a nem általa okozott szennyezés ártalmatlanítására, a szemétszedésre. Viszont az is lényeges, hogy ilyenkor világosan tudatosítsuk az önkéntesekben a továbblépés szükségességét is, hiszen ez a tevékenység valójában – különösen ma már – csak egy elenyészően kis szegmense a környezetvédelemnek, és a hétköznapi embernek is tisztában kell lennie az ő életkörülményeit is alapjaiban megváltoztató (és közvetve vagy közvetlenül valamilyen részben általa is növelt) globális környezeti ártalmakkal, valamint azzal, hogy ezekkel szemben is fel kell lépnie, és van is módja fellépni. Sokkal egyszerűbben megfogalmazva: a szemét összeszedése vagy a szelektív hulladékgyűjtés fontos lépés a környezettudatosság irányába, de ma már korántsem elégséges mint a környezetért tett erőfeszítés, még a legtöbb hétköznapi ember részéről sem.

• **teremtésvédelem, teremtésmegőrzés**

Keresztény látásmóddal a *környezetvédelem* voltaképpen

teremtésvédelem vagy más szóval *teremtésmegőrzés*. Ez a fogalom jobban kifejezi a hívő hozzáállást a környezethez; jobban kiemeli a védendő valóság személyes jellegét (a környezet voltaképpen a személyes Teremtő szeretetből alkotott műve, amelybe nemcsak személytelen valóságok, de a személyek is beletartoznak); s egyszersmind ki is zár néhány olyan hozzáállást, amelyek a környezetet és benne az embert túlságosan egysíkúan, immanens módon szemlélik.

Szilágynagyfaluba zarándokoltunk

2012 június 1-2-án

Pénteken reggel buszunk az első felszálló helyre majdnem időben érkezett, / De, hogy a mikrofon állványt is felvegyük, előbb még huszárosan körbe kerekedett!

Minden pomázi felszállása, és az indulás után kiderült, / Hogy Budakalászon a Budai út 118 a 138 helyére került!

A József Attila színháznál a hajnali előadást nézőket felvettük. / Onnan a buszunkat az M3as felé tereltük!

Egyik zarándok társunk széles jókedvében hamar padlóra került, / Fiatal lévén neki ez semmilyen nehézségbe nem került!

Ferenc atya zarándok utunkra, kérte a Jóisten áldását, / Majd közösen végeztük a rózsafüzér elimádkozását!

Hogy lelkileg is felkészítsen minket, / És Nagyfalura hangoljon bennünket!

Rövid technikai szünet után tovább haladtunk, / És egy csirke farmnak álcázott liba farmot láthattunk!

Debrecen előtt megálltunk egy rövid pihentető szünetre, / Ott két hölgy a WC-t nem lelte.

Végül mégis bejutottak a férfi WC-be! / Egyikük magáról már majdnem a ruhát levette, / Közben könyökével a kézzsáritót megérintette, Az azonnal beindult, ő meg ijedtében jó nagyon ugrott, / Majdnem az a falon át a helyiségből kijutott!

A sikeres nagy ugrás után tovább haladtunk, / Hogy még délelőtt a határon átjussunk!

Ami zökkenőmentesen gyorsan sikerült, / Így Székelyhidra szánt élelmiszer csomagok leadására is sorkerült!

A Székelyhídi villámlátogatás után tovább haladtunk, / Hogy célállomásunkra, Nagyfaluba időben oda jussunk!

Menetközben a buszon kalandozók, Éva és Zsuzsa valahogy összegabalyodott, / És számunkra ismeretlen okból valamibe beakadt ott!

Annyi botlás beakadás után érkezünk Nagyfaluba, / És felmentünk a Szentháromság hegyén lévő sátorba!

Oda beérkezvén sok román, és magyar testvérrel találkoztunk, / Akikkel a Szentmisén együtt énekelünk és imádkoztunk!

Úgy éreztem, hogy ott létrejött a Román - Magyar testvéri összefogás, / Politikusaink megtanulhatnak tőlünk, / Hogy milyen is az a

minden hátsószándék nélküli együtt tartózkodás!
Részemről én azt kérném, hogy fogjunk végre össze, menjünk egy irányba. / Mert csak így van remény szép hazánk, Nemzetünk és szűk világunk mielőbbi felvirágzására!
Velünk a buszon jöttek a hallássérült testvérek, / Akik nagyon természetesen viselkedtek, nem úgy mintha ők valamiben hiányt szenvednének!
A Szentháromság hegyén véget ért lélekemelő szertartás után, / Indultunk a Szilágybagoson lévő szálláshoz vezető út után!
Az étteremhez érkezvén elfogyasztottuk a finom vacsoránkat, / Azt követően elfoglaltuk a Panzióban részünkre kijelölt szállásunkat!
Nagyon kedves vendéglátóinkkal borozgatás közben sokáig beszélgettünk, / Majd álomra hajtottuk a mélabús nagy fejünk!
Szombaton reggel a sikeres felébredés után, többen a piacot meglátogatták, / És a számukra kedvező incsiklandozó kínálat egy részét felvásárolták!
Egyik hölgy a piacról visszavezető utat hosszúnak találta, / Így csak egy kis eligazítás után jutott vissza a panzió tájékára! / Lehet, hogy az már péntek este ivott szilvapálinka hosszan elnyúló hatása?
Kilenc óra után szállásadónktól érzékeny búcsút vettünk, / s az irányt SZILÁGY SOMLYÓ felé vettük!
A kastélyt ugyan nem néztük meg, / Helyette két templomot látogattunk meg!

A parkban meghívtunk egy négylábú testvért ebédre, / Annak azért nagyon hálás volt a szeme!
A parkból indulás után a buszon valamilyen pólós – gatya bemutató lehetett, / Annak hatására hátul mindenki hahotázva nevetett!
Közben a Szentháromság hegyére vettük az irányt, / De egy önkéntes idegenvezető majdnem egy bográcsos ebédre invitált!
Mivel hamar kiderült, hogy mi nem oda nevezünk be, / Így hamarosan megérkeztünk a Szentháromság hegyére, és bekapcsolódtunk a szertartást megelőző előkészületbe!
Az előkészületek közben egy román nyelvtanfolyamon is részesültünk, / De az idő rövidsége miatt értékelhető eredményt el nem értünk!
Katalin közben gyorsan aktivizálta magát, / Soron kívül beszerezte a szertartás írott anyagát!
Megkezdődött a nagyon szép lélekemelő engesztelő szertartás, / Az együtt éneklés, és imádkozás!
Ahol annyi ember tudott együtt lenni és fohászolni, / Ott a kegyelem sem fog elmaradni!
A szombati napon is megvolt mindenkinek a szép lelki élménye, / És ilyen szépen lelkileg feltöltődve, hazafelé indultunk Pomáz mezejére!
Szervezőinknek a sok-sok munkát, kérve rájuk Isten áldását nagyon köszönjük meg / Sofőrünknek pedig azt, hogy mindig akkor kanyarodott, mikor az út is kanyarodott!
Szilágynagyfalu és Pomáz között 2012. június 1-én és másodikán.
Egy gyakorló nyugdíjas zarándok, aki mindent lát, hall és elbeszél. NM

Hirdetések

A hónap ünnepei: Július 2. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél / Július 3. Szt. Tamás apostol / Július 6. Goretti Szt. Mária; Szt. Izaiás / Július 11. Szt. Benedek Európa védőszentje / Július 13. Szt. Henrik / Július 15. Szt. Bonaventura / Július 16. Kármelhegyi Boldogasszony / Július 18. Szt. Hedvig / Július 20. Antiochiai Szt. Margit / Július 22. Szt. Mária Magdolna / Július 23. Szt. Brigitta / Július 24. Árpádházi Szt. Kinga / Július 25. Szt. Jakab apostol, Szt. Kristóf / Július 26. Szt. Joákim és Szt. Anna / Július 28. Szt. I. Ince pápa / Július 29. Szt. Márta / Július 31. Loyolai Szt. Ignác.

Keresse minden hónap elején Plébániánk hírlevelét a templomi újságoknál!

Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon:

<http://www.pomaziplebania.hu/>

A hónap közösségi eseményei:

Július 2-6. – napközis hittantábor / Július 5-10. – cserkész tábor / Július 5. Sopron és környéke, nyugdíjas kirándulás / Július 21. – Szereteláng országos találkozó, zárándoklat Mátraverebély Szentkútra

Miserend

Pomáz:

Templom: Hétfő, Csütörtök
Kedd, Péntek Szombat
Vasárnap

reggel 07 óraker
este 18 óraker
de. 9,30 óraker
este 19 óraker

Szent Miklós Kápolnában - vasárnap

Csobánka: Szombat
Vasárnap:

reggel 8 óraker
este 17.30 óraker
de. 11 óraker

Július 7-től - nyáron – szeptember 1-ig, a szombat és vasárnap esti szentmisék 19 óraker kezdődnek, többek kérésére!

„HÍRLEVÉL”, a Szent István Király Plébánia értesítője
Megjelenik minden hónap elején, ingyenes kiadvány
Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziplebania@gmail.com
Web:<http://www.pomaziplebania.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó
Szerkeszti:
Naszáros József
06-70-2232226
pomaziplebania@gmail.com